

Pic dels Meners 2.724 m

(Andorra)

Horari: 2 h 30 min per l'ascens 3 h 30 en total

Desnivell: +/- 740 m

Dificultat: itinerari força evident pel que fa a l'orientació. A nivell d'esquí BE S3, especialment en una forta canal a la part central de l'ascensió.

Material: a part del material d'esquí cal dur el material de seguretat (ARVA, pala i sonda).

Època: segons la neu de desembre a abril

Cartografia: Andorra, a Esc. 1:40.000. Editorial Alpina.

Accés: per la C.G.2 andorrana passat Canillo i l'Aldosa trobem, a l'entrada de Sant Pere del Tarter, el trencall cap al poble de Ransol. Seguim aquesta carretera asfaltada on a diari passa la màquina llevaneus deixant enrere el nucli de Ransol i fins al seu final, cap a la cota 1.880 m.

Descripció: la vall de Ransol és, gràcies a la carretera que s'hi endinsa, una base ideal per ascensions amb esquís i passejades amb raquetes. A la línia fronterera hi trobem vuit cims entre el conegut pic de Serrera i el pic de la coma de Varilles. El pic dels Meners no és ni de bon tros el més visitat, però sí que és un objectiu relativament curt i abordable en dies on el temps no pinta bé. Comencem planers sobre el darrer tram de carretera no netejada. On acaba aquesta hi ha un pontet de pedra a la dreta i diversos rètols que assenyalen el camí del pic de Serrera a l'esquerra i el que seguim. Des d'aquí veiem ja el nostre objectiu amb una gran pala de neu sota el cim, encarada a l'est. Seguim cap al nord-oest el curs de la vall, que és ampla oberta sense pins que ens tapin la vista. En acostar-nos als 2.200 m trobem davant nostre forts pendents que tanquen la vall cap a totes bandes. Una ampla canal ben nevada de doscents metres de desnivell sembla oferir-se com a punt més dèbil per pujar, però no és el camí. Cent-cinquanta metres més a l'esquerra darrere un promontori de roca veiem una altra canal, més tancada cap a la qual ens dirigirem (50 min). És de fet el pas clau de l'ascensió, per aquesta canal hi passa també el camí d'estiu. Amb cura i força voltes maria pugem un pendent que es va decantant a la dreta, estrenyent i guanyant inclinació (màxim 35°). Un cop superada la canal (1 h 30 min) ens trobem sobre un gran pla on hi ha els estanys de Ransol i dels Meners, tapats per la neu. Tenim davant el pic de Serrera i a l'esquerra el pic de la Cabaneta, dos dels més alts d'Andorra. A la dreta, a la frontera amb l'Arieja sobresurt el punxegut pic de la coma de Senyac i més a la dreta i proper pic de Meners de formes més arrodonides. Ens hi encarem i anem a cercar el seu llogor oriental per sobre d'un coll evident a 2.514 m que condueix a l'estany Mort. En arribar al llogor veiem que som a la base i punt més estret d'una aresta de la qual podem sortir, amb cura, sense descalçar-nos els esquís. Passat l'estretament ens trobem sobre la gran pala que ocupa la base est del cim on traçarem les voltes maria que considerem oportunes per assolir, sense dificultat, el seu cim de 2.724 m 2 h 30 min. Grans vistes al nord sobre la coma de Senyac i al sud cap al port d'Envalira. Tornarem esquiant per on hem pujat.

